

בית המשפט המחוזי בחיפה

פ"ר 30249-12-10 פרשין נ' כונס נכסים רשמי מחוז חיפה

בקשה מס' 2

בפני כב' השופטת ישראלה קראי גירון

ולנטינה נוביצקי

מבקשת

נגד

1. יבגני פרשין
2. כונס נכסים רשמי מחוז חיפה
3. לוי משה, עו"ד (מנהל מיוחד)

משיבים

חקיקה שאוזכרה

[128, \(1\) 72 סע: פקודת פשיטת הרגל \[נוסח חדש\], תש"ס-1980](#)

החלטה

בפני בקשה להתיר למבקשת, גרושתו של החייב (המשיב 1), להמשיך לבצע הליך גביית מזונות בלשכת ההוצאה לפועל וואו לקצוב למבקשת מזונות מנכסיו של החייב לפי [ס' 128](#) לפקודת פשיטת הרגל (להלן: "הפקודה") עבור בנם.

בידי המבקשת פסק דין של בית משפט לענייני משפחה מיום 4.5.2010 הקובע כי המשיב ישלם סך של 400 ₪ לחודש עד הגיעו של הבן לגיל 18 עבור דמי מזונות.

ביום 26.1.2011 ניתן צו כינוס בעניינו של המשיב 1 והושת עליו תשלום חודשי בסך של 500 ₪. הליכי הוצאה לפועל שנקטו כנגדו בגין חוב מזונות עובר למתן צו הכינוס, הוקפאו מתוקפו והוגשו כתביעת חוב לכונס הרשמי.

ככל שנטען בבקשה, ולא הוכחש על ידי המשיב 1, מאז מתן צו הכינוס ממשיך המשיב לצבור חובות בגין אי תשלום דמי מזונות. מכאן הבקשה דן.

המשיב 1 טען בפני כי סכום המזונות שנקצב הינו מעבר ליכולתו בשם אל לב לתשלומים המוטלים עליו לקופת הכינוס. לטענתו המשך תשלום המזונות, משניתן צו הכינוס, מהווה העדפת נושים

אסורה. המשיב מבקש כי בית משפט יעשה שימוש בסמכותו בהתאם ל'[ס' 128](#) לפקודת פשיטת רגל מתוך התחשבות במצבו וכי לא יתיר למבקשת להמשיך ולנהל כנגדו תיקי הוצאה לפועל בגין חוב זה שאזי יאלץ להפסיק ולהעביר כספים לנושיו בדרך של תשלום לקופת הכינוס ויאלץ לשלם אך ורק את דמי המזונות במסגרת הליך ההוצאה לפועל, נוכח מצבו הכלכלי. עוד ציין המשיב 1 כי בפני המבקשת אפשרות לפנות למוסד לביטוח לאומי לגביית מזונות שוטפים המגיעים לה.

בתגובתה ציינה ב"כ הכונ"ר כי צו התשלומים שהושת על המשיב 1 נקבע על בסיס הכנסותיו והוצאותיו לרבות דמי המזונות שעליו לשלם לבנו והתחשבות בהם. ב"כ הכונ"ר הפנתה את תשומת ליבו של בית המשפט כי בן המשיב 1 שוהה בפנימייה ואינו מתגורר עם אימו. נתון זה עמד אף בפני בית משפט לענייני משפחה בקובעו את סכום המזונות בהם חויב המשיב 1. ב"כ הכונ"ר הוסיפה וציינה כי לא ברור מהם הכנסות האם וצרכיה ועד כמה גדול הדוחק עד כי יש צורך בתשלום מזונות שעה שהבן שוהה בפנימייה. ב"כ הכונ"ר התנגדה לבקשת המבקשת וטענה כי רק לאחר שיוגש מידע מספיק להכנסות והוצאות החייבת תוכל להתייחס לבקשה לגופה. עוד נטען כי יש לאזן בין נושי החייב לבין צרכי הקטין בשם אל לב ליכולתו הכלכלית של החייב.

המנהל המיוחד הצטרף לעמדת ב"כ הכונ"ר.

בהתאם להחלטת בית משפט מיום 7.11.2011 הגישה המבקשת תגובתה בה פורטו יכולותיה הכלכליות, הכנסותיה הוצאותיה והצורך שלה בדמי המזונות על מנת לכלכל את בנה. המבקשת הדגישה כי סכום המזונות הנמוך שנפסק בבית משפט לענייני משפחה נבע מן העובדה כי הבן המשותף לה ולמשיב 1 מתגורר בפנימייה, אך לטענתה מששב הביתה לסופי שבוע פעמיים בחודש, היא נושאת בהוצאות מחייתו כמו גם בהוצאותיו השוטפות במהלך שהותו בפנימייה. המבקשת ציינה כי היא חיה בדוחק עם בן זוגה ובנם המשותף (פעוט בן שנתיים וחצי) כאשר סך הכנסתם עומד על 6,500 ₪. נטען כי סכום זה משתנה בהתאם לשעות העבודה שנקבעו לה בחודש. החייבת ציינה כי עבור שכר דירה היא משלמת סך של 1,800 ₪ דמי שכירות, ארנונה 400 ₪ לחודשיים, חשמל 300 ₪ לחודשיים, מזון 2,500 לחודש וביגוד וטלפונים 400 ₪ ותשלום עבור גן בסך 1,500 ש"ח. עוד נטען כי לבן זוגה יש חוב על סך 10,000 ₪ לבנק מזרחי, וחוב של 3,000 ₪ לרשויות המים.

דיון

[סעיף 72 \(1\)](#) לפקודה קובע כי מזונות שמועד פרעונם חל לאחר מתן צו הכינוס אינם חוב בר תביעה.

[סעיף 128](#) לפקודת פשיטת הרגל קובע -

א. לפי בקשתו של אדם שמגיעים לו ממושט הרגל על פי פסק דין מזונות שזמן פרעונם חל אחר מתן צו הכינוס, רשאי בית המשפט להקציב לאותו אדם מזמן לזמן מתוך נכסי פושט הרגל או מתוך הכנסותיו סכומי כסף כפי שימצא לנכון.

ב. הקצבה לפי סעיף קטן (א) דינה כדין תשלום על פי דין.

לפנינו איפוא בקשה לקציבת דמי מזונות לאחר שאלו נפסקו כבר על ידי בית משפט לענייני משפחה. מהבקשה המונחת בפני לא ברור האם המשיב 1 שילם אי פעם דמי מזונות. דמי מזונות בהם חב לפני הענקת צו הכינוס הופנו כאמור לכונס הרשמי כתביעת חוב בדין קדימה. עתה יש להכריע מה הדין בחובות החדשים אשר נוצרים לאחר מתן צו הכינוס שעה שמבקש 1 לא מעביר את דמי המזונות.

בפני המבקשת עומדות שתי אפשרויות. האחת, ביכולתה לפנות לרשם ההוצאה לפועל ככל שבית משפט זה יתיר לה לעשות כן, אך בשלב זה בשם לב לנסיבות הכלכליות של המשיב 1, ספק רב איזו תועלת תצמח למבקשת מהליך זה, שעה שהחייב מנהל לבקשתו בשלב זה הליך פשיטת הרגל מחד. השנייה, הגשת בקשה במסגרת סעיף 128 לפקודת פשיטת הרגל לבית משפט זה אשר בפניו פרושות מכלול הנסיבות וביכולתו לפסוק דמי מזונות שישרתו בצורה הוגנת את האינטרסים המנוגדים של הזכאים למזונות אל מול אלו של החייב והנושים.

וכבר נאמר בפש"ר 1831/00 (תל-אביב – יפו) אביטל סקס ואח' נ' דוד סקס וח' תק מח 2004(2), 7067 ע' (7069)–

”סעיף 128 מהווה חלק ממערכת דינים מיוחדת, שעניינה התווית מעמדם המיוחד של דמי המזונות מחד גיסא, ואיזון בינו לבין צרכיהם של הנושים ה”חיצוניים”, אשר הנאמן פועל בשמם, מאידך גיסא; הסעיף מהווה מעין פתרון זמני, המאפשר לבית המשפט לקצוב סכומים מהקופה באורח מיידי לטובת בן-משפחת החייב, במזונותיו הוא חב. זאת, כאשר יתרת ההגנה על נושא המזונות מושגת על-ידי מתן דין קדימה לחובות אלו, ועל-ידי ההוראה היחודית, המונעת את תחולת ההפטר על חוב המזונות, על כל המשתמע מכך.

....

צרכיו של נזקק המזונות (חשובים כאשר יהיו), בשלב זה, אינם מהווים עוד חזות הכל, ובית המשפט בוחן אף את צרכיהם של הנושים, כאשר מן הראוי ליתן את הדעת על מספרם, סוג נשייתם, מיהותם וסך כל חובותיו של החייב (שאינם נשוא חוב מזונות), לעומת התשלום החודשי המקסימלי שניתן להשית עליו על-פי דין. זאת ואף זאת; כאשר עוסקים אנו בבדיקת חיוב המזונות במסגרת איזון שנעשה על-ידי דיני חדלות הפרעון, חל הכלל הרגיל כי סמכותו של הנאמן (ובית המשפט של חדלות-פרעון, המפקח על מעשיו), להדרש במקרים מתאימים לבדיקה מדוקדקת של פסקי דין וחיובים שנקבעו כנגד החייב, והוא מוסמך, בעת הצורך, ”להכנס ולהציץ מאחורי הפרגוד” של פסק-הדין נשוא חוב המזונות; בעניין זה, אין להחלטת בית משפט למשפחה מותר כלשהו על-פני החלטות שיפוטיות של

**ערכאות אחרות, אשר מן המפורסמות הוא כי זכותו וחובתו של הנאמן
לבדוקם.**

בעניינינו עומדים לנגד עיני צרכי בן המשיב מחד אל מול רצון החייב לשקם את חייו ולשלם חובותיו לנושיו במסגרת ההליך דנן. אין ספק בליבי כי על אף שבנם המשותף של המבקשת והמשיב 1 מצוי בפנימיה רב ימות השבוע, עדיין הוא נזקק לצרכים מסוימים שהוריו אמורים לספק לו. משהתפרק התא המשפחתי, הרי שעל האב להשתתף בהוצאות אלו אף אם הבן אינו מצוי תחת קורתו. תשלום המזונות שנפסק בבית משפט לענייני משפחה נועד להבטיח זאת. על חשיבות דמי המזונות אף במסגרת הליך פשיטת הרגל ניתן להבין מכך שתביעת חוב בגינם זוכה לסדר דין קדימה במכלול תביעות הנושים. אני רואה בחומרה חייב אשר עשה דין לעצמו והחליט שלא לשלם דמי מזונות. חומרה יתרה יש ליתן לעניין זה שעה שהתשלום החודשי במסגרת תיק הכינוס נקבע על פי האמור בתגובת ב"כ הכונ"ר תוך התחשבות בדמי המזונות שחייב החייב לשלם ובהנחה כי החייב ממשיך לשלם ובית משפט זה יצא מנקודת מוצא כי החייב המשיב 1 ממלא אחר צו המזונות שהושת עליו.

בהתאמה לכך ולאור המסכת העובדתית שהובאה בפני, ומתוך הנחה כי תשלום המזונות נועד לספק את צרכיו הבסיסיים של הבן, מצאתי לנכון להעמיד את צו התשלומים החודשי המוטל על החייב במסגרת הליך זה על סך של 700 ₪ רטרואקטיבית מחודש ספטמבר 2011 ממנו יוקצבו כ- 300 ₪ כדמי מזונות אשר יועברו ישירות למבקשת.

שוכנעתי כי בדרך זו נשמר האיזון הראוי שיאפשר למשיב 1 לעמוד בחובות המוטלים עליו מכח ההליך דנן ובכך להבטיח את האינטרסים שלו ושל נושיו ובנוסף לספק את צרכיו הבסיסיים של בנו. תשלומי המזונות יחולו באופן רטרואקטיבי החל מחודש ספטמבר 2011. תשומת לב המשיב 1, הוא החייב, כי בית משפט זה רואה חשיבות עליונה בעמידתו בצו התשלומים המעודכן ובהעברת תשלומי המזונות כסדרם כחלק ממחויבותו של המשיב 1 לעמוד בדרישות ההליך ולקיימן בתום לב.

ישראלה קראי גירון 54678313

החלטה זו נתנה בפועלי כרשמת.

ניתנה היום, ט"ו כסלו תשע"ב, 11 דצמבר 2011, בהעדר הצדדים.

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן